

ních pracovních československých. A všecek tento pestrý mosaikový obraz sestaven jest velmi obratně a šťastně z výňatků a úryvků literární práce všech téměř spisovatelů našich, takže v seznamu spisovatelů českých nepostrádáte téměř významnějšího jména (snad Jos. Holeček mohl býti také přibrán). Chudě jest zastoupena jen literatura slovenská, zastoupená vedle autora hymny Nad Tatrou sa blýská jenom Hurbanem-Vajanským a Kraskem. Jistě neměl býti pominut Hviezdoslav. Ale to jsou výtky celkem nepatrné proti radosti, kterou lze nepokrytě míti z celé knihy, která — i když přihlíží více k mladistvé chápavosti, může býti při nedostatku podobných antologií dána do rukou i každému dospělému Němci, který by chtěl získati první povšechný obraz o české literatuře. Škoda, že obrázky připojené ke knize nejsou vždy bezvadné. P.

Ph. Dr. *Cyril Stejskal*: O výzkumu dětské inteligence. (Vzdělávací knihovna lidová Pro dítě, svazek 30.) Stran 29 za 2.40 K.

V malé knižce podává tu mladý český pracovník pedagogický, přehledný a přístupný výklad o jednom z nejdůležitějších oborů novořobé vědy pedagogické. Dr. Stejskal tu otiskuje vlastně přepracovanou tříhodinovou přednášku, kterou měl v prosinci 1920 v »Odboru pro vybudování poraden pro volbu povolání«. Výklady jeho nejsou založeny jenom na rozsáhlé a průnikavé znalosti veliké cizojazyčné literatury (české literatury soustavnější o tomto předmětu dosud vůbec nemáme), ale také na praktických pokusech vlastních, které Dr. Stejskal obětavě od let koná v českém ústavě pedologic-kém. Tato literární průprava i bohaté zkušenosti praktické umožnily spisovatel, aby ze záplavy cizí literatury vybral nejen poučení opravdu nejdůležitější, ale aby je i kriticky zvážil a zhodnotil zvláště pro účely poraden pro volbu povolání, v nichž se v cizině zkoušek inteligence nejrozmanitěji upravovaných k nejrůznějším úkolům užívá již měrou u nás ani netušenou. Pro první informaci o tomto oboru u nás dosud v širokých vrstvách ne dosti známém spisek Stejskalův poslouží jistě výborně. J. V. Klíma.

DIVADLO.

Činohra.

František Langer: Noc. Hra o 3 dějstvích s dohrou (Švandovo divadlo). — *Fráňa Šrámek*: Měsíc nad řekou. Veselohra o 3 dějstvích. — *Edmond Kowrád*: Javor. Idyla o 3 dějstvích s předehrou a dohrou (Vinohradské divadlo). — *Bratři Čapkové*: Ze života hmyzu. Fantastická komedie o 3 dějstvích s předehrou a dohrou (Národní divadlo). — *Arnošt Dvořák a Ladislav Klíma*: Matěj Poctivý. Fantastická lidová veselohra o 3 dějstvích (Stavovské divadlo). — *Karel Scheinpflug*: Geysir. Drama o 4 dějstvích (Vinohradské divadlo). — *Jaroslav Hilbert*: Podzim doktora Marka. Žert o 3 dějstvích (Národní divadlo). — *Jiří Hejda*: Velikonoce. Drama o 1 dějství. — *Bohumil Mathesius*: Brána pekla. Akt z války. — *Otakar Theer*: Faëthón. Tragédie o 2 dějstvích a dohře. — *Alois Jirásek*: Lucerna. Hra o 6 obrazech. — *M. A. Šimáček*: Jiný vzduch. Činohra o 4 jednáních (Vinohradské divadlo). — *Ferdinand B. Mikovec*: Záhuba rodu Přemyslovců. Tragédie o 5 dějstvích a 10 obrazech. Nově upravil V. Tille. — *Christopher Marlowe*: Edvard II. Bohatýrská hra o 5 dějstvích a 12 obrazech (Národní divadlo). — *Molière*: Křehotinky. Komedie o 1 dějství. Přel. H. Jelínek. Lakomec. Veselohra o 5 dějstvích. Přel. J. Vrchlický (Vinohradské divadlo). — *E. Scribe*: Sklenice vody. Veselohra o 5 dějstvích. Přel. Ž. Podlipská